

עפ"ג 19491/05/21 - מתן גרשון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע	עפ"ג
לפני כבוד סגן הנשיאה אליהו ביתן - אב"ד	19491-05-21
כבוד השופטת גאולה לוי	13 ספטמבר 2021
כבוד השופט יעקב דנינו	
המערער:	מתן גרשון
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

מהות הערעור: ערר על גזר דינו של בית משפט השלום בקריית גת (כב' השופטת טל לחיאני

שהם), שניתן ביום 04.04.2020 בת"פ 45667-06-19.

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד נתי טרבלסי

ב"כ המשיבה עו"ד עינת נהון -פמ"ד

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבה בידי עובד.

כתב האישום המתוקן, שהמערער הודה בעובדותיו, מתאר, שבחודשים ספטמבר אוקטובר 2019 המערער עבד במאפיית "פריז" בשדרות. בהזדמנות מסוימת הוא גנב מתיקה של אחת מבעלי המקום סך של 1650 ₪; בהזדמנות אחרת הוא גנב מהמאפייה את סכום הפדיון היומי, שגובהו אינו ידוע במדויק; ובהזדמנויות שונות קיבל סכומי כסף מלקוחות, הדפיס בקופה את הסכום "0" או סכום מופחת מזה שקיבל בפועל, ובסוף המשמרת הוציא מהקופה את סכום הכסף שלא הדפיס, ובאופן זה גנב ממעסיקיו סכומי כסף המגיעים לכדי אלפי שקלים.

שירות המבחן ערך תסקיר על המערער ממנו עולה כי המערער בן 28, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי שנה עד שש. סיים 12 שנות לימוד בישיבה. ללא תעודת בגרות. שירת בצה"ל בתפקיד מפענח מפות ומשגיח כשרות. נעדר עבר פלילי. מודה במעשיו באופן חלקי, ולוקח עליהם אחריות חלקית. תיאר מצב כלכלי קשה בו היה נתון. שלל תכנון מוקדם. התקשה לבחון את מניעיו, והתקשה להביע אמפטיה למתלוננים. שירות המבחן ציין שהמערער מתקשה לבחון את חלקיו המכשילים ושולל נזקקות טיפולית, והעריך שההליך המשפטי מהווה עבור המערער גורם מרתיע. אך ציין כי לאור מאפייני אישיותו, קיימים בעניינו גורמי סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. ונמנע מהמלצה טיפולית. בתסקיר משלים צוין כי המערער זומן לשלוש פגישות אך לא הגיע אליהן, וניסיון ליצור עמו קשר טלפוני לא צלח. ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית עליו.

הממונה על עבודות השירות מצא שהמערער כשיר לביצוע עבודות שירות.

התביעה ביקשה לקבוע מתחם עונש הנע בין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל- 24 חודשי מאסר, וביקשה להטיל על המערער עונש מאסר ברף הבינוני של המתחם, וענישה נלווית.

ההגנה ביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד עם רכיבים כלכליים, או לכל היותר להטיל על המערער מאסר קצר בעבודות שירות.

בית המשפט עמד על הערכים המוגנים בעבירה בה הורשע המערער; על מידת הפגיעה בהם במקרה זה; על מדיניות הענישה הנוהגת; ועל נסיבות ביצוע העבירה; וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בעבודות שירות ל- 24 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי למערער, בית המשפט התחשב בגילו של המערער; מצבו המשפחתי; והעובדה שהוא נעדר עבר פלילי; ומנגד ציין את היעדרו של אופק שיקומי; והטיל על המערער שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות; מאסר על תנאי; התחייבות כספית בסך 2,500 ₪; פיצוי בסך 3,000 ₪; וקנס בסך 500 ₪.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טען בהודעת הערעור שלו כי בית המשפט לא נתן משקל הולם להודיית המערער; לקבלת האחריות שלו על מעשיו; למאפייניו החיוביים; ולהיותו נורמטיבי, נעדר עבר פלילי. ציין כי המערער מפרנס יחיד למשפחה בת 6 נפשות, והטלת עבודות שירות עליו תביא לפגיעה אנושה בכלכלת ביתו. והוסיף כי המערער הבין את הבעייתיות בהתנהלותו, הגם שהיא נבעה בחלקה בשל משבר הקורונה, והחל בטיפול במסגרת פרטית, עליה משלם מכיסו. עוד ציין, כי בין המערער למתלוננת הושג הסדר כספי לפיו הוא ישלם למתלוננת סך של 20,000 ₪ מעבר לסכום הפיצוי שנפסק לו בגזר הדין. ועתר לבטל את עונש המאסר שהוטל על המערער, או לחילופין לבטל את גזר הדין ולהחזיר את התיק לבית משפט קמא לצורך קבלת תסקיר משלים, שלאחריו יגזר דינו מחדש. בדיון היום הוסיף, שהמערער השתלב בהליך טיפולי פרטי והוא מתקדם בו ובינתיים נולד לו ילד הסובל מבעיה רפואית, וביקש את התחשבות בית המשפט.

המשיבה טענה שהמערער חזר וביצע עבירות לאורך תקופת העסקתו והעונש שהוטל עליו קל, וביקשה לדחות את הערעור.

עינוי בכלל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים, והחלטנו לדחות את הערעור.

מעשי גניבת הכסף מתיק המתלוננת וגניבת סכום הפדיון היומי של המאפיה, התאפשרו למערער מתוקף שהותו המורשית במאפיה, וגניבת הכספים מקופת המאפיה התאפשרה למערער מתוקף היותו עובד במאפיה, ומתוקף האמון שניתן בו והרשות שניתנה לו לקבל כסף מהלקוחות עבור בעלי המאפיה.

גניבה מצד עובד, ככל גניבה, פוגעת בקניין קרבן העבירה, אולם נוספות עליה פגיעות באמון הבין אישי ובאמון הכללי שבין מעסיקים לעובדים, והיא מאופיינת בכיעור מיוחד ומעוררת שאט נפש.

בסביבת עבודה המאפשרת לעובד לשלוח יד ברכוש מעבידו בקלות יחסית, המעמידה פיתוי, וסומכת בעיקר על יושרו ומוסריותו של העובד, יש להציב סנקציה עונשית מרתיעה במיוחד.

ואכן, העונש הקבוע לצד עבירת הגניבה בידי עובד - 7 שנות מאסר, חמור משמעותית מהעונש הקבוע לצד עבירת

הגניבה הכללית - 3 שנות מאסר.

ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירה זו היא של רצינות וחומרה, שמטרתה לשלם לחוטא כגמולו ולהרתיע.

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעתי, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכוי". (ע"פ 3587/12 אסתר דדון נ' מדינת ישראל (20.03.13)).

המערער גנב ממעבידו מספר פעמים, בהזדמנויות שונות ובדרכים מגוונות, סכומי כסף שהצטברו לסכום בלתי מבוטל. גניבת הכספים תוך רישום בחסר בקופה הרושמת, היתה מתוכננת והיא אף גרמה לכך שחלק מהכנסות המאפיה לא דווחו לרשויות המס, על כל המשתמע מכך.

המערער לא שיתף פעולה עם שירות המבחן למרות ההזדמנויות שניתנו לו, ושירות המבחן העריך שקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המערער.

העונש שהוטל על המערער מידתי ואף נוטה לקולה, והוא ביטוי למשקל המשמעותי שניתן לנתוני המערער ונסיבותיו ולשאר המרכיבים העומדים לזכותו. למעשה, בית המשפט נעתר לבקשתו החלופית של ב"כ המערער לגזור עליו מאסר קצר בעבודות שירות. לא מצאנו עילה להקל עם המערער מעבר לכך.

הערעור נדחה.

על המערער להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בכלא "גלבע", ביום 19.09.2021 לתיאום מקום ומועד לביצוע עבודות השירות.

מזכירות בית המשפט תעביר את פסק הדין לממונה על עבודות השירות בכלא "גלבע".

הממונה על עבודות השירות מתבקש לעדכן את בית המשפט, בתוך 14 יום, בהתפתחויות.

ניתן והודע היום ז' תשרי
תשפ"ב, 13/09/2021 במעמד
הנוכחים.

יעקב דנינו, שופט

גאולה לוין, שופטת

אליהו ביתן, סגן נשיאה